

jøgaranti, men den nuværende miljøgaranti, som hr. Steen Gade ellers lige har stået og holdt et foredrag om ikke er god nok. Den nuværende miljøgaranti skal man bruge til at gøre det så godt, som man nu kan. Det er dét, der står i SF's dagsordensforslag.

Det var egentlig det samme, jeg for lidt siden hørte fru Charlotte Antonsen sige. Hun ville også bruge de eksisterende regler og ville ikke ændre dem. Hun ville også have, at Danmark da skulle gøre det så godt, som vi nu kunne med den miljøgaranti, der var. Det var ikke noget med, at den skulle ind i dagsordenen. Ikke noget med, at man skulle kræve, at den skulle gælde for hele Traktaten. Ikke noget med, at landene automatisk skal kunne bruge den, når de ønsker det. Så hvor er forskellen? Og hvad er egentlig grunden til, at SF fremsætter dette dagsordensforslag? Det er meget vanskeligt at forstå.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Om det lykkes at få hr. Keld Albrechtsen til at forstå det, skal jeg ikke tage stilling til på forhånd. Men jeg vil for det første sige, at det altså ikke er mig, der har fundet på, at Enhedslisten mener, at hvert land har lov til at opretholde sit eget niveau. Det er ikke noget, som jeg har fundet på, for jeg ville ikke have drømt om, at Enhedslisten ville indtage det synspunkt. Man er imod flertalsafgørelser på miljøområdet; det er heller ikke noget, jeg har fundet på. Det er noget, hr. Keld Albrechtsen har fundet på på Enhedslistens vegne, og det betyder, at man frit kan have ret til at fastholde også lave standarder. Det er, hvad det betyder. Og derfor er det, som Enhedslisten har fremført her i dag, miljø-mæssigt noget af en katastrofe.

Det andet skal være et svar på, hvad forskellen er på vores dagsordensforslag og regeringens. Det er, som om hr. Keld Albrechtsen har været fraværende under en hel del af diskussion, måske en time eller sådan noget, hvor vi faktisk har diskuteret, hvad der står i regeringens forslag, og hvad der ikke står.

Det, der står i SF's forslag, er jo noget, der falder smukt i tråd med, hvad også hr. Ove Fich har sagt på et pressemøde for Socialdemokratiet. Det er derfor, jeg også tror, at et par måneders diskussion om det her kan føre til, at det bliver dansk politik. Det vil vi kæmpe for. Men det, der står, er, at man skal udnytte *alle* muligheder, herunder miljøgarantien, men altså også andre muligheder.

Og så står der til sidst, hvori forbedringerne ligger: at vi ikke får en sænkning af de danske sundheds- og miljøstandarder, og at vi heller ikke begrænser muligheden for at gå videre. Det er jo nyt. Det er jo dér, forbedringerne i miljøgarantien ligger. Så vi har ikke lavet et stort katalog, men jeg nævnte nogle områder i min tale med hensyn til, hvordan vores udspil i 1996 skal være; jeg regner med, at hr. Keld Albrechtsen er enig med mig i, at vi først diskuterer det endeligt i efteråret.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er til fru Charlotte Antonsen, som har været heroppe og definere, hvad den dagsorden, som Venstre er med til at foreslå, betyder. Fru Charlotte Antonsen mener, at den nuværende miljøgaranti er tilstrækkelig og god nok. Dét er da i hvert fald en ny holdning fra Venstres side. For hvis man går tilbage til 1986, da pakken blev vedtaget – og hvor Venstre havde udenrigsministerposten – så bliver miljøgarantien i en notits fra Udenrigsministeriet d. 30. januar 1986 udlagt på den måde, at man til enhver tid har mulighed for at gå videre. Det hedder i notitsen fra Udenrigsministeriet:

»2. Det har endvidere været drøftet, om Danmark f.eks. seks år efter vedtagelsen af EF-regler på grundlag af artikel 100 A vil kunne indføre mere vidtgående nationale foranstaltninger.«

»Dette spørgsmål kan besvares bekræftende«, skriver man fra hr. Uffe Ellemann-Jensens ministerium.

Senere i den samme notits hedder det:

»Det må følge heraf, at en medlemsstat, selv om Rådet har vedtaget fælles regler, kan fastholde allerede eksisterende mere vidtgående regler . . .«.

Og endelig hedder det:

»Såfremt medlemsstaten vælger at anvende nationale bestemmelser, skal Kommissionen have meddelelse om disse bestemmelser . . .«.

Se, hvis det havde været gældende, hvis det havde været rigtigt, hvad Venstres udenrigsminister på det tidspunkt skrev til Folketinget, så havde vi ikke haft problemer med babymadsdirektivet, så havde vi ikke haft problemer med PCB, så havde vi ikke haft problemer med madsminke. Vi må altså konstatere, at det, som hr. Uffe Ellemann-Jensen på det tidspunkt som udenrigsminister sagde, ikke har holdt i virkeligheden.